

■ ■ ■ *IV.* ■

FOGADÓNAPOKON

Különféle önbörtönökből vezet
az út valamerre. Cölöptetőkön
élhettem volna esztendőig. Külön.
Más sem talált akkor mellettem helyet.

Vagy tán az átalakított udvari
kiskonyhát ajánljam fel bő palástként?
Rojtozott eget foltozó kötszerként?
Elfogyó álmunk mégiscsak tündéri...

Mindez már régen elmúlt, mégis kérdem:
ha utam akkor valahol elakad,
mi jelölné néhány állomáshelyem?

A szerelvény tehát a sínen marad.
Mondhatom, immár magamtól sem félek,
hát mások se tartsanak tőlem. Élek.

U DANIMA PRIMANJA

Iz raznih vlastitih zatvora vodi
put nekuda. I na krovu stubova
sam mogao da živim godinama.
Sâm, a pored mene baš niko drugi.

Il' možda preuređena kuhinja
Trebalo da nam služi kô plašt široki?
Otrcano nebo kô zavoj laki?
Bajna pak beše naša sanjarija...

Sve je davno prošlo, ipak, pitaću:
ako mi put tada negde zastaje,
šta bi mi označavalo stanice?

Kompozicija je na koloseku.
Ni od samoga sebe ja ne drhtim,
i ne treba da me se boje. Trpim.